

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za isповijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tijedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tijedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Ureduje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 32 (570), 3. srpnja 2022.

KRALJICA

14. nedjelja kroz godinu

Klići Bogu, sva zemljo!

*Klići Bogu, sva zemljo,
opjevaj slavu imena njegova,
podaj mu hvalu dostojući.*

Recite Bogu:

»Kako su potresna djela tvoja!«

*»Sva zemlja nek ti se klanja i nek ti pjeva,
neka pjeva tvom imenu!«*

*Dodite i gledajte djela Božja:
čuda učini među sinovima ljudskim.*

*On pretvori more u zemlju suhu
te rijeku pregaziše.*

Stoga se njemu radujmo!

Dovijeka vlada jakošću svojom!

*Dodite, počujte, svi koji se Boga bojite,
priopovjediti će što učini duši mojo!*

*Blagoslovjen Bog koji mi molitvu ne odbi,
naklonosti ne odvrati od mene!*

I. čitanje (Iz 66,10-14c), II. čitanje (Gal 6, 14-18)
Evangelije po Luki (Lk 10, 1-12.17-20)

ISUSOV POSLANJE UČENIKA ...

Nitko se neće spasiti niti istinski ostvariti bez zajednice i zajedništva. Nitko neće biti prihvaćen u Božju ljubav ako ne ljubi druge osobe. Zato je cilj kršćanske religije (vjere) spasenje svih ljudi. Ne samo nekih. Isus je ušao u ljudsku povijesti da uzdigne ljudsko biće, svakog čovjeka.

Ljudska povijest će završiti početnim pitanjem: Gdje ti je brat? Prema tome ne možemo govoriti o spasu svoje duše a ne vodeći brigu o drugima. Mi smo u drugima, drugi su u nama. Kroz druge postajemo ljudi, kroz druge se rađamo, kroz druge ulazimo u vječnost. Mi smo okrenuti i poslani prema drugima. Ovo je osnovno za kršćanstvo. Korijen našeg kršćanskog zajedništva i međusobne odgovornosti klija iz krštenja koje se dogodilo u ime Oca i Sina i Duha Svetoga – u ime Božanske Zajednice.

Sam Bog je zajednica, Bratstvo, a opet Jedno. Zato biti poslan navještati Evangelje, Isusa, znači navještati univerzalno bratstvo i vjeru u Ljubav. Zato je svaki kršćanin 'poslan' i 'pozvan' da navješta Boga (Zajedništvo) i Ljubav (Boga). To ne znači dobivanje 'za sebe' nekoga, nego pomaganje drugome da nađe sebe i bude sretan. Ili kršćani ne doživljavaju s radošću svoje vjerovanje ili su ga previše 'privatizirali'. Isus je 'za sve' ljude, i nitko ga ne može privatizirati, niti se Isusa smije institucionalizirati. On je 'svojina' Božja i svakog ljudskog srca. Isusovo poslanje učenika nije nikakav prozelitizam neke nove ideologije.

Poslanje je svjedočenje Događaja svojim vlastitim životom. Također je vrlo teško naći osobu koja ne traži smisao življenja i puninu ljubavi. Zato je za prihvaćanje Isusova poslanja nužno izići iz samoga sebe – obratiti se. Isus šalje svoje učenike da navještaju 'novi život' – kraljevstvo Božje – život bratstva i ljubavi. Izgleda da danas treba jasnije i glasnije izlagati Isusovu poruku u svijetu koji je indiferentan na sve, i koji je u mnogo stvari devijantan.

Čak se odstupanje proglašava kao normala. A to je najteže stanje. Opasnost je da i kršćanstvo ne skrene na uglađenje ušima i životu. Istina, Isusova poruka uvijek poziva na više, na duhovnije, na uzvišenije. Isusova poruka se ne naviješta ni novcima i bogatstvom, ni moću ni bahatošću. Ona je put skromnosti i jednostavnosti. Kršćanstvo se nalazi u 'svakome gradu' i u svakoj kulturi. Nema privilegiranih kultura ili mesta. Isusova poruka je također poruka bratstva i mira.

Najveći kršćanski argument jest svakodnevna praksa. Pomaganje svih slabih... nemoćnih, bolesni... Učenje bratstvu i zajedništvu. Vrednovanje samoga sebe. Koliko ljudi gube smisao života? Ako je ikada trebalo navještati životni optimizam, to je danas. Da li je 'Velika Crkva' previše institucionalizirana pa se više ne čuje njezin glas, glas evanđelja, nego se više dobiva doživljaj moćne institucije? Da li danas Crkva više 'šuruje' sa političarima i bogatašima negoli s malenima i siromašnima?

Da li se vjeruje Crkvi kao što se vjerovalo kroz vrijeme komunizma? Vjerojatno ne. I bila bi velika šteta ako nestane tog povjerenja. Isto kao što je u početku kršćanstvo lječilo, to isto može danas. Danas su druge bolesti koje ljubav i povjerenje lječe. Za takvo lječenje nema 'svjetovnih' lječnika.

Obitelji i brakovi su bolesni. Tko će ih lječiti i uzdizati, ako ne kršćanstvo i Crkva? Isus šalje sedamdesetdvoricu učenika. Očito, simbolički broj koji označava punini i savršenstvo. Među ova 72 učenika su i žene (Dap 6,1). Hoće se reći da u ovaj broj spada poziv svim kršćanima. Isusovo vrijeme (Božje kraljevstvo) već je započelo, ali još nije ispunjeno. Svatko od nas participira u njegovom ostvarivanju.

Mi smo Božji instrument otkrivanja vječne ljubavi. Zato smo svi mi odgovorni za vrijednosti u svijetu. Sve nas Isus šalje u svijet. Ne treba se strašiti. Nikada nećemo biti sami ako se angažiramo u dobru i ljubavi. Uvijek je Bog s nama i u nama, na svim našim životnim putovima!

Marijan Jurčević, OP